

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

11 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 187/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Тітова Ю.Г.,

членів Комісії: Лукаша Т.В., Макарчука М.А.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Уханенка Сергія Анатолійовича на зайняття вакантної посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду у межах процедури конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Згідно зі статтею 79 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VIII (далі - Закон) конкурс на зайняття вакантних посад суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі - Комісія) відповідно до Закону.

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді - 26 посад;
- у Касаційному господарському суді - 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді - 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді - 23 посади.

Уханенко Сергій Анатолійович звернувся до Комісії із заявою від 12 вересня 2018 року про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 08 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 82/вс-18, зокрема, про допуск Уханенка С.А. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посади суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття 26 вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду 157 кандидатів, зокрема Уханенка С.А.

Положеннями статті 83 Закону закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та добросовісність.

Уханенко С.А. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 75,75 бала, і згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 його допущено до виконання практичного завдання під час іспиту в межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрав 72,5 бала та згідно з рішенням Комісії від 27 грудня 2018 року № 327/зп-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Згідно з положеннями статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та добросовісності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада добросовісності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та добросовісності.

Абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), визначено, що під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та добросовісності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про

невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

Громадською радою доброчесності з порушенням передбаченого Регламентом строку 04 лютого 2019 року надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Уханенка С.А. критеріям професійної етики та доброчесності, затверджений 03 лютого 2019 року.

З урахуванням наданих представником Громадської ради доброчесності та кандидатом пояснень Комісія ухвалила прийняти вказаний висновок до розгляду та вважати причини пропуску його надання поважними.

Однією з підстав для висновку Громадської ради доброчесності стало те, що, на її думку, кандидат безпідставно не задекларував своєчасно майно члена сім'ї, яке є ліквідним активом, дохід або значно занижив його обсяг і (або) вартість, або безпідставно не подав інформації для декларування членом сім'ї.

Зокрема, відповідно до інформаційної довідки з Реєстру речових прав на нерухоме майно дружина кандидата Уханенко Л.Д. є власником квартири площею 38,9 кв.м АДРЕСА_1 у місті Дніпрі, набутої у власність 30 березня 2011 року на підставі рішення Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська від 01 березня 2011 року. За даними цього ж реєстру у 2008 році вказаною квартирою було забезпечено повернення кредиту у розмірі 46 400 доларів США, у зв'язку з чим є підстави стверджувати, що вартість квартири, яка є ліквідним майном, наближена до зазначеного розміру. Проте квартири не відображено у жодній декларації кандидата, що є порушенням антикорупційного законодавства.

Кандидат пояснив, що вказану квартиру було придбано 21 жовтня 2010 року з торгів, проведених Ленінським ВДВС Дніпропетровського міського управління юстиції, про що було видано відповідне свідоцтво. Після її придбання було виявлено перепланування квартири попереднім власником, яке призвело до збільшення її площі. Ця обставина унеможливила державну реєстрацію майнового права та стала підставою звернення до суду з позовом про визнання права власності. Відповідно до положень статті 182 Цивільного кодексу України право власності на нерухоме майно підлягає державній реєстрації, яка відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» є офіційним визнанням і підтвердженням державою факту набуття речового права на нерухоме майно. Тому відсутність державної реєстрації майнового права унеможливила декларування цього майна. Право власності на квартиру, площа якої збільшилася до 44,7 кв.м, було зареєстровано 30 березня 2011 року та відображено у декларації судді за 2011 рік.

На підтвердження викладеного кандидатом надано копії:

- свідоцтва приватного нотаріуса Дніпропетровського міського нотаріального округу Верби В.М. від 21 жовтня 2010 року, яким посвідчено право власності Уханенко Л.Д. на квартиру загальною площею 38,9 кв.м на АДРЕСА_1 у місті Дніпропетровську, придбану за 214 150 грн за результатами проведення Ленінським ВДВС Дніпропетровського міського управління юстиції прилюдних торгів;

- рішення Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська від 01 березня 2011 року у справі № 2-4079/11, яким визнано право власності Уханенко Л.Д. на квартиру загальною площею 44,7 кв.м АДРЕСА_1 у місті Дніпропетровську;

- витягу про державну реєстрацію права власності Уханенко Л.Д. на квартиру АДРЕСА_1 у місті Дніпропетровську, виданого 30 березня 2011 року Комунальним підприємством «Дніпропетровське міжміське бюро технічної інвентаризації» Дніпропетровської обласної ради.

У поданих суддею Уханенком С.А. деклараціях за 2011-2017 роки було відображено квартиру АДРЕСА_1 у місті Дніпропетровську загальною площею 44,7 кв.м, яка перебуває на праві власності його дружини.

Отже, площа вказаної квартири була збільшена до 44,7 кв.м та після державної реєстрації вона відображалася у поданих кандидатом деклараціях.

Також Громадська рада доброчесності зазначила, що відповідно до наявної в досьє кандидата інформації його дружина є адвокатом і вона отримала довіреності на представництво інтересів від 65 осіб. За такої кількості справ задекларовані доходи дружини є сумнівно низькими (у 2017 році задекларовано 41 385 грн, у 2016 році -40 200 грн, у 2015 році -38 215 грн).

Кандидат пояснив, що свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю його дружина отримала 17 грудня 2007 року, а з 26 січня 2004 року по 03 січня 2018 року вона працювала за трудовим договором у ТОВ «Юридична фірма «Торнадо» на посаді юрисконсульта, а згодом - заступника директора. Індивідуальну адвокатську діяльність дружина розпочала лише у 2018 році. Довіреності, які видавалися їй під час трудової діяльності в ТОВ «Юридична фірма «Торнадо», не надають права вважати про отримання незадекларованого доходу, оскільки дружина отримувала чітко визначену заробітну плату відповідно до посадового окладу та штатного розкладу. Згідно з її поясненнями довіреності клієнтів ТОВ «Юридична фірма «Торнадо» оформлювалися на декількох юристів фірми одночасно з правом діяти кожному окремо. Тому не можна ототожнювати кількість довіреностей з кількістю справ, у яких брала участь дружина. Також визначена Громадською радою доброчесності кількість довіреностей вирахована за 10 років (з січня 2007 року по серпень 2017 року), зокрема - до отримання дружиною свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю. З огляду на викладене в середньому кількість довіреностей, виданих дружині на представництво інтересів, становила 6 штук на рік.

Іншою підставою для висновку про невідповідність кандидата критеріям професійної етики та доброчесності стало те, що він не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи. На думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності коштів для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

Зокрема, згідно з відомостями декларації за 2017 рік кандидат 29 січня 2007 року придбав автомобіль Subaru Legacy 2006 року випуску за 158 000 гривень. Кандидат у 2007 році задекларував 109 880 грн загального доходу на сім'ю. Якщо врахувати задекларовані ним витрати, а також мінімальні витрати на податки та звичайну життєдіяльність (у розмірі прожиткового мінімуму), то загальні витрати за цей рік становитимуть 192 583 грн, тобто майже в два рази більше за доходи.

Дружина кандидата 22 березня 2008 року придбала автомобіль Nissan Qashqai 2008 року випуску за 158 014 гривень. Відповідно до декларації кандидата за 2008 рік загальний дохід його сім'ї склав 176 305 гривень. Якщо врахувати задекларовані ним витрати, а також мінімальні витрати на податки та звичайну життєдіяльність (у розмірі прожиткового мінімуму), то загальні витрати за цей рік становитимуть 203 138 грн, тобто перевищують доходи.

Також дружина кандидата 21 жовтня 2010 року придбала квартиру площею 44,7 кв.м за 214 150 гривень. Відповідно до декларацій кандидата за 2009-2010 роки загальний дохід його сім'ї за два роки становив 327 521 гривень. Якщо врахувати задекларовані ним витрати, а також мінімальні витрати на податки та звичайну життєдіяльність (у розмірі прожиткового мінімуму), то загальні витрати за ці роки складуть 309 542 грн, тобто незначно менше за доходи.

З урахуванням викладеного Громадська рада доброчесності дійшла висновку, що у 2007-2010 роках кандидат та члени його сім'ї купували майно, вартість якого перевищувала задекларовані доходи. Це ставить під сумнів відповідність майнового стану кандидата його легальним доходам.

Кандидат пояснив, що згідно з договором купівлі-продажу від 26 січня 2007 року було продано належну йому на праві власності квартиру за 90 900 грн, що з огляду на задекларований дохід та наявні заощадження за попередні роки дозволило придбати автомобіль Subaru Legacy 2006 року випуску.

На підтвердження викладеного надано копію цього договору, згідно з яким кандидат відчужив належну йому на праві власності квартиру загальною площею 72,3 кв.м в місті Дніпродзержинську Дніпропетровської області, продаж цієї квартири вчинено за 90 900 гривень.

Стосовно автомобіля Nissan Qashqai кандидат пояснив, що до його придбання в користуванні сім'ї був автомобіль Ford Focus, після продажу якого

кошти в розмірі 50 000 грн були залишені тестем у бюджеті сім'ї кандидата для придбання нового автомобіля.

На підтвердження наявності у користуванні автомобіля Ford Focus кандидатом надано копію виданої дружині довідки про дорожньо-транспортну подію від 11 жовтня 2007 року та вказує видана їй 24 квітня 2007 року довіреність, зазначена в наданому Національним антикорупційним бюро України довіреностей переліку.

Для підтвердження легальності набуття майна кандидат також надав копію довідки про результати перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади» від 28 грудня 2015 року, за результатами якої встановлено, що до Уханенка С.А. не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою і четвертою статті 1 вказаного закону.

Окрім того, Громадська рада доброчесності зазначила, що відповідно до наявної в досьє кандидата інформації його теща Кичук О.В. на підставі договорів купівлі-продажу від 18 грудня 2010 року та 27 листопада 2012 року придбала квартири у місті Дніпропетровську площею 51,8 кв.м та 88,6 кв.м. В анкеті кандидата зазначено, що його теща є пенсіонером, а останнім місцем роботи було ТОВ «Юридична фірма «Торнадо», в якому вона обіймала посаду кур'єра. За таких обставин викликають обґрунтовані сумніви щодо фінансової спроможності тещі кандидата придбати вказані квартири.

Кандидат пояснив, що батько його дружини Кичук Д.Г. тривалий час займався підприємницькою діяльністю в аграрній галузі та був власником і керівником Селянського (фермерського) господарства «Соняшник». Для своїх двох доньок в кінці дев'яностих років він придбав квартири АДРЕСА_2 в місті Дніпропетровську. Надалі він продовжував матеріально підтримувати дві молоді сім'ї. Після розлучення батьків дружини її мати замість майна, яке підлягало поділу, отримала від колишнього чоловіка компенсацію вартості майна у грошовому еквіваленті в розмірі, достатньому для забезпечення себе власним житлом. За ці кошти нею і було придбано у 2010 році двокімнатну квартиру житловою площею 29 кв.м АДРЕСА_3 у місті Дніпропетровську, щоб бути ближче до своїх доньок. У 2012 році батько дружини вирішив переїхати ближче до дітей, у зв'язку з чим придбав двокімнатну квартиру житловою площею 32,5 кв.м у АДРЕСА_4 місті Дніпропетровську, зареєструвавши її на колишню дружину, оскільки мав намір відновити з нею стосунки. Довіра до своєї колишньої дружини у фінансових справах та її забезпечення власним житлом не створювало для нього будь-яких пересторог.

На підтвердження здійснення батьком дружини підприємницької діяльності кандидат надав:

- копію державного акта на право постійного користування земельною ділянкою площею 33 гектари, виданого 27 серпня 1997 року Кичуку Д.Г. для ведення фермерського господарства;

- свідоцтво про державну реєстрацію Селянського (фермерського) господарства «Соняшник» від 17 квітня 1998 року;
- довідку Дніпропетровського обласного управління статистики від 24 квітня 1998 року про включення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України Селянського (фермерського) господарства «Соняшник», керівником якого є Кичук Д.Г.;
- довідку з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України від 12 лютого 2009 року щодо Селянського (фермерського) господарства «Соняшник», керівником якого є Кичук Д.Г.;
- відомості про наявність земельних ділянок (додаток до податкової декларації платника єдиного податку), подані 19 лютого 2015 року;
- розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва за 2015 рік, заповнений 18 лютого 2016 року.

Ще однією підставою для висновку про невідповідність кандидата критеріям професійної етики та доброчесності стало те, що, на думку Громадської ради доброчесності, кандидат використав свій статус для задоволення власних інтересів або інтересів інших осіб, дозволив своїми діями чи бездіяльністю іншим особам скористатись його статусом для отримання незаконних вигод чи безпідставної і несправедливої переваги.

Зокрема, відповідно до наявної в досьє інформації кандидата 16 грудня 2015 року автомобіль під керуванням водія Уханенка С.А. на проспекті Гагаріна у місті Дніпропетровську скоїв наїзд на 65-річного пішохода. Внаслідок дорожньо-транспортної пригоди пішохід отримав тілесні ушкодження, проте за цим фактом кримінальне провадження не реєструвалось, а пішохода було визнано винним, оскільки він перетинав вулицю у невстановленому для цього місці. Водночас, сумніви викликають обставини прийняття рішення щодо нереєстрації кримінального провадження. Рішення про те, що пішоходом отримано тілесні ушкодження не середньої тяжкості, приймалось без відповідної експертизи, незважаючи на те, що відсутність середньої тяжкості ушкоджень не була очевидною. Крім того, дружина пішохода, ознайомившись 29 грудня 2015 року із протоколом про адміністративне правопорушення, пояснила, що її чоловік перебуває на ІНФОРМАЦІЯ_1 (через 13 днів з моменту дорожньо-транспортної пригоди). За таких обставин у Громадській раді доброчесності є підстави для сумніву, що розслідування цієї дорожньо-транспортної пригоди відбулось у належний спосіб та без використання статусу кандидата.

Кандидат пояснив, що вказаний висновок Громадській раді доброчесності зроблений без врахування всіх обставин дорожньо-транспортної пригоди та відповідної постанови суду про притягнення пішохода до адміністративної відповідальності. Матеріали справи про адміністративне правопорушення свідчать, що пішохід перетинав проїзну частину у невстановленому місці. При цьому він був ще в стані алкогольного сп'яніння. Пояснення дружини пішохода

після ознайомлення з протоколом про адміністративне правопорушення не підтверджують, що її чоловік у той час перебував в лікарні, оскільки за повідомленням слідчого, пішохід після отримання першої допомоги та взяття аналізів на стан сп'яніння через годину залишив лікарню. Крім того, в судовому засіданні під час розгляду справи про адміністративне правопорушення пішохід повністю визнав свою вину у вчиненні правопорушення. Тому, на думку кандидата, висновок Громадської ради доброчесності про використання ним свого статусу під час розслідування цієї дорожньо-транспортної пригоди є безпідставним та ґрунтується лише на припущеннях.

За результатами перевірки інформації щодо дорожньо-транспортної пригоди за участі пішохода ОСОБА_1 та водія Уханенка С.А. інспектором ДВП ГУНП в Дніпропетровській області 25 грудня 2015 року склався висновок. Згідно з цим висновком дорожньо-транспортна пригода сталася внаслідок порушення вимог Правил дорожнього руху України пішоходом який перед виходом на проїзну частину проспекта Гагаріна, перетинаючи його в невстановленому місці, не переконався у безпеці та раптово вийшов на смугу руху автомобіля «НИССАН КАШКАЙ» з передньої частини вантажного автомобіля, що слідував з лівого боку в попутному з ним напрямку та обмежував водію Уханенку С.А. огляд. У діях водія Уханенка С.А. порушень вимог Правил дорожнього руху України не встановлено.

Постановою Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська від 12 лютого 2016 року у справі № 200/630/16п ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення, та накладено на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 340 гривень.

У судовому засіданні ОСОБА_1 підтвердив, що 16 грудня 2015 року дійсно перетинав проїзну частину у невстановленому місці, та вину у вчиненні правопорушення визнав повністю. Дослідивши матеріали справи, суд дійшов висновку, що вина ОСОБА_1 доведена в повному обсязі та підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення й іншими матеріалами справи. Відомості щодо використання кандидатом свого статусу під час розслідування дорожньо-транспортної пригоди були відсутні.

Також Громадською радою доброчесності додатково надано інформацію, яка не є підставою для висновку, але потребує пояснень кандидата.

Зокрема, кандидат ухвалював рішення, які потім стали предметом розгляду Європейського суду з прав людини. Так, рішенням Європейського суду з прав людини у справі «Лазаренко та інші проти України» встановлено порушення саме апеляційним судом правил повідомлення учасників справи про судові засідання, що є порушенням статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Кандидат пояснив, що рішення Європейського суду з прав людини у справі «Лазаренко проти України » від 27 червня 2017 року стосується

порушення статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод через відсутність підтвердження вручення копії апеляційної скарги, що призвело до порушення принципу рівності. Не заперечуючи вказаного факту, наслідки такого порушення для результатів розгляду справи в апеляційному порядку були відсутні, оскільки розгляд апеляційної скарги зводився лише до визначення правильності застосування судом першої інстанції статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Спорю щодо фактів не існувало.

Під час співбесіди кандидат наголосив, що на це вплинула велика кількість справ, що перебували у його провадженні (у 2012 році було розглянуто понад 7 000 справ), та навів іншу практику Європейського суду з прав людини. Зокрема, у справі «Устименко проти України» Європейський суд з прав людини курувався тим, що якщо у справі вирішується питання лише права, а спорю щодо фактів не існувало, то присутність у судовому засіданні сторін не є обов'язковою.

Відповідно до інформації Громадської ради доброчесності кандидат розглядав справи поза межами розумних строків. Так, у справі № 2а-1261/11 апеляційну скаргу на ухвалу суду першої інстанції, яка була подана у червні 2011 року, розглянуто кандидатом лише 20 листопада 2012 року, тобто через 17 місяців. Ця справа не була складною і строк її розгляду не можна вважати розумним.

Кандидат пояснив, що справа № 2а-1261/11 перебувала в провадженні судді Дадим Ю.М. та згідно з відомостями автоматизованої системи документообігу «Діловодство» апеляційна скарга надійшла до суду апеляційної інстанції у травні 2012 року, апеляційне провадження за нею було відкрито 02 липня 2012 року, а справу розглянуто по суті 20 листопада 2012 року.

Наданими кандидатом копіями судових рішень підтверджується, що ухвалою судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду Дадим Ю.М. від 02 липня 2012 року було відкрито апеляційне провадження у справі № 2а-1261/11 та призначено її до апеляційного розгляду на 20 листопада 2012 року і в цей же день колегією суддів у складі головуючого судді Дадим Ю.М., суддів Богданенка І.Ю., Уханенка С.А. було розглянуто по суті.

Отже, кандидат участі у відкритті апеляційного провадження та призначення справи № 2а-1261/11 до апеляційного розгляду не брав та не міг вплинути на строки розгляду цієї справи.

Відповідно до інформації Громадської ради доброчесності у Єдиному державному реєстрі судових рішень наявні 171 судові рішення кандидата про виправлення описки. Така значна кількість виправлень може свідчити про несумлінне ставлення до оформлення судових рішень.

Кандидат пояснив, що наявність постановлених ним ухвал про виправлення описки пов'язана з великим навантаженням. Переважна більшість таких ухвал була постановлена у 2012-2014 роках. Оскільки за цей період було

розглянуто 13 146 справ, кількість постановлених ухвал про виправлення описки становить 1,3% від розглянутих справ.

Згідно з інформацією Громадської ради доброчесності кандидат недбало заповнював декларацію кандидата на посаду за 2017 рік, оскільки вказав, що його дружина 26 березня 1993 року набула 25% квартири у місті Покров Дніпропетровської області. Проте відповідно до інформаційної довідки з Реєстру речових прав на нерухоме майно цю частку квартири набуто на підставі свідоцтва про право на спадщину від 06 вересня 2018 року.

Кандидат пояснив, що після смерті батька дружини та прийняття дружиною спадщини у вересні 2018 року стало відомо про наявність у неї 1/4 частки квартири у місті Покров (Орджонікідзе) Дніпропетровської області, яка була приватизована 26 березня 1993 року на всіх членів сім'ї дружини. Вказане майно дружини раніше не декларувалося, оскільки про приватизацію квартири на всіх членів сім'ї батьки своїх дітей до відома не ставили, у зв'язку з чим про це не було відомо. На час приватизації цієї квартири дружина навчалася у вищому навчальному закладі у місті Дніпропетровську та проживала у гуртожитку.

На підтвердження викладеного кандидатом надано копії:

- свідоцтва про право на спадщину за законом від 06 вересня 2018 року, яким посвідчено право власності Уханенко Л.Д. на спадкове майно Кичука Д.Г. - 1/4 частка квартири у місті Покров Дніпропетровської області;

- свідоцтва про право власності на житло від 26 березня 1993 року, яким посвідчено право сумісної власності на квартиру у місті Орджонікідзе Дніпропетровської області Кичук О.В. та трьох членів її сім'ї: Кичука Д.Г., Кічук Л.Д. (дівооче прізвище дружини кандидата), Кічук О.Д. порівну.

Відповідно до інформації Громадської ради доброчесності кандидат брав участь як делегат на XVI позачерговому з'їзді суддів України. Однак при перевірці рішень і протоколів зборів суддів щодо обрання делегатів мандатною комісією виявлено порушення частини третьої статті 17, статей 131, 147 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо обрання кандидата делегатом. Відтак комісія визнала його неповноважним.

Кандидат пояснив, що вказана інформація не відповідає дійсності. Він, хоча і був висунутий делегатом від Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду, участі у роботі XVI позачергового з'їзду суддів України не брав через сімейні обставини.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Дослідивши висновок та інформацію, надану Громадською радою доброчесності, пояснення кандидата та додані до них документи, Комісія не вбачає підстав для оцінювання кандидата за критеріями професійної етики та доброчесності у 0 балів та дійшла висновку, що Уханенко Л.Д. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Уханенка Сергія Анатолійовича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту.

Головуючий

Ю.Г. Тітов

Члени Комісії:

Т.В. Лукаш

М.А. Макарчук